

עלון מס' 396 | פרשת מקץ | טבת תשפ"ו

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקוס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת
KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחו"ל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

למה כל דבר בחיים שלנו הולך בפעימות?? ולמה פעימות קשורות לרגלים??

כידוע: ליעקב אבינו יש שתי רגלים!!! והרגלים של יעקב נקראים בשם: נצח והוד! רגל ימין נקראת נצח... ואילו רגל שמאל נקראת הוד... הרעיון הוא פשוט מאוד: כשאני יוצא מהבית... אני צריך להגיע לבית כנסת... אני מצידי רוצה להגיע ברגע זה!!! טוב... שלוש ארבע... בשביל זה יש לי רגל ימין שהיא מתניעה קדימה... והיידע... עפים... עוד רגע אני שם... אבל לא!!! אל תשאל... זה לא הולך ברגע... סוף... אני רק בן אדם... ועם כל הכבוד לרגל שלי שיוצעת ללכת... אבל פסיעה אחת של הרגל שלי זה אפילו לא מטר... ויש לי כעת לפחות 300 מטר עד בית הכנסת... כך שזה לא יקרה בשניה...

טוב... השלמתי עם מר גורלי... חשבתי שאני רק שולח רגל ימין ואני כבר שם... אבל מתברר שלא!!! אז בדיוק בשביל זה יש רגל שמאל!!! רגל שמאל היא בשביל ההנד ברכס... בשביל לתת מירווח בין פסיעה לפסיעה... רגל אחת צועדת!!! והרגל השניה בולמת...

זה התמרון וחלוקת העבודה בין שני הרגלים!!!

רגל ימין זה דוושה... נצח!!! קדימה... לפרוץ קדימה ולנצח... להגיע עד הקצה... אבל מאידך יש רגל שמאל... רגל שמאל נועדה בשביל למתן... בשביל לבלום... בשביל לחלק את זה לפעימות... ההלו... אתה לא הולך לעוף כמו ציפור... אתה בן אדם... ואתה תצמד צעד אחרי צעד... ורגל שמאל היא האחראית לקחת 300 מטר ולצלוח אותם באמצעות חלוקה מדודה של 1000 פסיעות... עוד פסיעה ועוד פסיעה...

כן... אל דאגה... גם רגל שמאל נחושה להגיע ליעד לא פחות מרגל ימין... אבל רגל ימין נחושה להגיע כאן ועכשיו... מצידה לעוף באויר... ואילו רגל שמאל היא זו שעוצרת... וממתנת... ומפרקת את השאיפה לפעימות... מה יפו פעמיך... עוד פעימה ועוד פעימה עד שמגיעים...

ואז יעקב אבינו מופיע מול שרו של עשיו! ויעקב אבינו רוצה לנצח!!! יעקב אבינו נחוש לקבל את השם ישראל... ואצה לו הדרך... יעקב אבינו רוצה כאן ועכשיו ששרו של עשיו יחתום לו על השם ישראל... ושרו של עשיו בוכה ומתחנן... כך כתוב בהושע... בכה ויתחנן לו... אנא, תמתין לי עד שהקב"ה יתן לך את השם ישראל ואז גם אני אודה לך על הברכות... אבל יעקב אבינו מתעקש ושרו של עשיו נכנע... אבל הוא לא קיבל את זה בחינם!!!! היה לזה מחיר!!!

שרו של עשיו נקע את כף ירך יעקב... הוא פגם ברגל השמאלית... ברגל של ההוד!!!! שרו של עשיו טען: אם אתה כ"כ נחוש לנצח ברגל ימין עד הקצה!! יהיה לזה מחיר ברגל השמאלית... יהיה לך נקע ברגל של הוד... יהיה לך קשה לקבל פעימות פעימות... מה פירוש??

ברגע שיהודי נחוש לסמן את היעד הסופי וללכת עד הסוף!!! המחיר הוא שהוא לא מספיק יודע להעריך ולהודות מהפעילות... מעוד פעימה ועוד פעימה...

ואכן ותקע כף ירך יעקב... מאז ועד היום כלנו מתמודדים מידי פעם עם צליעה חלקית ברגל שמאל... מה הכוונה? אנחנו יודעים להעריך הישגים רוחניים!!! אנחנו יודעים להציב יעדים בעבודת ה'... אבל אנחנו לא מספיק יודעים לנצח בהישגים חלקיים!!!

כמה יהודים יש בינינו שממשיכים להחזיק מעמד ולא לקנות מכשיר חכם... וזה כרוך אצלם בניסיון לא פשוט... העולם הרי לא נשאר באותו מקום... כולם משתדרגים בחיים... באיכות חיים... וברמת חיים... והוא ממשיך להיאחז בכל הכח באותו מקום...

תזכורת: לזכור שאני רעיה של ה' ולא רק מספק שירות...

ברשותך קורא יקר: אני רוצה לשתף אותך בנימה אישית...

בחודשיים האחרונים אני מאוד עסוק וטרוד... ב"ה מדובר בדברים חיוביים... אני עסוק בעריכת והוצאת ספר שעוסק בשלל נושאים תורניים... להגיש ולהמחיש כל מיני מושגים תלמודיים מופשטים ולהוריד את זה עד סיפורים פרקטיים מהשטח... (מתוך מדור שנקרא 'הלכה בקרוב ממש למעשה') ללא ספק מדובר בשליחות קודש... יהיה מי שיגיד שזה שייך למדף של 'גדולים מעשי חייה' שר' חיה היה יורד לעם שבשדות ושונה לתלמידיו בשוק, והיום יש את התלמידים של ר' חיה, כל מיני ארגונים נפלאים, אם ארגונים של עידוד וחזרה ואם זה מתיבתא ועוז והדר ושונשטשין שהשליחות שלהם זה לבאר ולתרגם את הגמרות הכי מסובכות ולהכניס אותה עם כפית של זהב בתוך הפה של כל ילד יהודי... ממש בגדר 'שימה בפה'... זו שליחות קודש! וכנראה שכעת זו גם השליחות שלי... עד כאן ההספד!!!

דא עקא!!! שאני כל הזמן יושב על קוצים!!!

כמה שאני מחובר לנושא שאני עסוק בו בכל הרמ"ח והשם"ה... וכמה שאני מאמין בשליחות הזו... עדיין!!! עדיין יש את משימת העל!!! את האירוע העיקרי שלשמו 'התכנסו' כאן בדור 2026... וזה נושא לי בעורף ולא מרפה... אני כביכול כל הזמן מרגיש מין נקיפות מצפון... נו נו... יש נושאים יותר קריטיים שאני מוכרח להזדרז להתפנות אליהם... ומה הם??

התכנים שכתובים כאן!!! התכנים של המלכת ה'!!! אין מה לעשות... יתכן מאוד שר' עזריאל זצ"ל 'אשם בזה'!!! הוא דפק לי בראש ולא הירפה... הוא כל הזמן שם לי את האצבע על הנקודה ולא נתן לי לחמוק ולהסתובב סחור סחור... הוא הוכיח לי שבסופו של דבר אחרי כל החיזוקים הנפלאים וכל המיזמים המבורכים... סוף כל סוף בדורנו אנו ה' מזמין מלכות!!! ה' בסוף רוצה שנהיה איתו... ואני לא מצליח להתפטר מזה... זה לא מרפה ממני...

לפעמים זה אפילו מרגיז... אני ממש מתרגז על הנקיפות מצפון... די... בסדר... אז יש המלכת ה' וזה הכי יסודי... אבל יש גם הרבעת תורה שזה דבר לא פחות חשוב...

עכשיו ככה: המשפטים האלו הם די מסובכים... זה באמת קונפליקט!!! כי סוף סוף אין דבר יותר חשוב מעסק התורה... ואם מקובלנו ש'תלמוד תורה כנגד כולם' אז זה נכון גם בייחס להמלכת ה'... ואם אני כעת עסוק כל כולי ב'פר העלם דבר של ציבור' ו'ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי המת' ו'גודרות אין להם חזקה' אז הגעתי ליעד!!! אני דבוק כעת באילנא דחיי ואני נמצא במקום הכי נכון, ואני אמור להרגיש הכי נוח שבעולם...

אלא!!!! שהכל טוב ויפה!!! זה שהתורה זה הדבר הכי חשוב... זה טוב בשביל הארון קודש... ברור שתלמוד בבלי והספר תורה שבהיכל הם המוצר הכי קדוש... אבל איפה אני פה קשור לסיפור?? הסיפור שלי מתחיל בנכונות שלי לתורה!!! כמה אני מוכן לשלם על התורה... כמה אני מוכן לקבל עול מלכות שמים--- בתורה!!! כלומר: אברך שהולך ללמוד בכלל או יהודי שעמל לפרנסתו וקובע עיתים לתורה... עיקר המעלה שלו זה העול מלכות שמים שבתורה... כמה דמי אגרה הוא מוכן לשלם על 'כך היא דרכה של תורה'!!! זה כבר לא שייך לעול תורה, אלא לעול מלכות שמים שבתורה...

וממילא: כשאני כעת יושב אפוף כולי וטרוד איך להוריד את המושג של 'אין זריקה מועלת ליוצא' ואשתי לפתע מודיעה לי ש... שצריך ללכת עם הילד בדחיפות לרופא שיניים... אז אחרי כמה פעמים... כשאני סו"ס שומע ולפתע מתנער... כן מה?? מה עכשיו? טיפול שיניים?

אוהו... רבש"ע... מה הקשר עכשיו טיפול שיניים... מה זה קשור ל'סוגיה'! ואז מתברר שצריך הערב לשמור על הילדים... והילדה קוראת לי מהחדר כי אבא- אתה חחחחח לראות מה עשיתי מהקליקסים... ואז אני עונה בחצי פה... תביאי את זה לכאן!!!! אבל לא!! אי אפשר להביא את זה... אז יותר מאוחר אמא תבא ותראה... אבל היא לא מבינה... מה יעזור שאמא תראה... גם אתה חייב לראות... כי אחרת 'אתה תפסיד'... טוב אני גורר את עצמי לחדר... מנסה לשחרר כמה משפטי התלהבות מגובבים... וחוזר 'לתלמודי', ואחרי שתי דקות שוב ושוב... ואז הגיע הזמן ללכת לישון... אבל היא לא נרדמת... ותביאי לי לשתות... ואחרי שמונה פעמים שאני מידי פעם מוציא את הראש וצועק כמו 'איזה זקן'... נו... ללכת לישון... לא לצאת מהמיטה... אחרי ככלות הכל היא מבקשת... אבא... תספר לי סיפור לפני השינה... והיא מבהירה לי שבלי זה, 'זה' לא ירדם...

ואז אני נקרע שוב מתוך ההגדרות של 'הזמזום זוממי זוממין'! ואני גורר את עצמי למיטה של הילדה... ומתיישב לידה... ואורך לי כמעט חמש דקות לנחות!!! אבל היא לא מרפה... אבא- סיפור... ואז אני מתחיל לספר שהייתה ילדה ש... שהלכה לישון וישנה וישנה... אבל אבא... זה בכלל לא סיפור... אתה בכלל 'לא מרדים'... ואז לאט לאט אני נוחת ו... וקולט!!! שההלו... עם כל הכבוד לך... אתה עסוק בתורת ה'... אבל ה' כעת רוצה אותך מרדים את הילדה שלך... ותכל'ס ה' מחייג ואתה לא עונה לו... אתה נותן לה' להמשיך לצלצל... ואתה לא מצליח להתייצב ולומר: הנני!! אני פה למענך יתברך!!! אתה עכשיו רוצה אותי בבית...

אתה אמנם מאוד יצירתי בעול תורה אבל ממש נוקשה ולא מוכן להזיז את עצמך בעול מלכות שמים... אני הרי לא טיפש... קראתי את המפה של הערב הזה, והבנתי שאם אמא הערב לא תוכל להיות בבית, ואני פה יושב עם ילדים שצריכים ללכת לישון... אני יודע טוב מאוד לקרא את המפה ולהבין שנוכח לשעתיים הקרובות ה' רוצה אותי פה!!! בהשכבה!!! ולא ב'חצי נזק צרורות'... ותכל'ס אני לא מצליח להתנתק... אני נכנע לרצונות שלי בעבודת ה'.

מיותר לציין שנקטתי בדוגמא הכי הכי עדינה... כי יש משימות הרבה יותר נחוצות... אם זה להעביר שעה של שיחה ופטרפוט בערב כ... כי זה כעת רצון ה'!! ואם זה שה' מזמין לנו כל מיני משימות כאלו ה' שולח אותנו לכל מיני משימות סתמיות כאלו להעביר שבועות מפרך לפרך... למשוך כסף מפה... בשביל לשלם שם... מה שנקרא: המירוץ של החיים... ואפילו התחזוקה הפשוטה של החיים... להסתפר... לקנות ריטלין... לטפל ברכיבות...

דבר המערכת

המשך מעמ' 1

ו. ותכל'ס... הוא ממש לא מרוצה מעצמו... הוא כל הזמן מרגיש פושע ורשע שהוא לא יותר טוב ממה שהוא...

הההלו... האם פעם חשבת שלהישאר איפה שאתה זה נצחון אחד גדול? ההישג החלקי הזה הוא נצחון לכל דבר... אה... יש יותר מזה? אז מה... אז יש עוד נצחון... בחנוכה יש שמונה נצחונות... למה זה שמונה?? כי כל יום נוסף של אור... זה נצחון **במור** של הישג **חלקי**!!!

הרי בחנוכה, אם תשים לב... מה אנחנו שרים שם במעוז צור?? אנחנו שמחים שבית המקדש נבנה? ממש לא! כי הוא לא נבנה... עדיין ארכה לנו הישועה... אנחנו מודים לה' שקרה לנו משהו מאוד טוב? לא!!! אדרבה... אנחנו מודים לה' שקרו לנו דברים מאוד רעים ורעות שבעה נפשי... וכמעט שעברתי... ובכל זאת אני כאן!!! אני ממשיך פה!!! האם פעם חשבת להודות על הפעימה הזו?? על זה שאני ממשיך להיות יהודי??

אתה מוטרד מה יהיה... לאן פנינו מועדות?? אין לך מושג איך תסתדר בהמשך... סליחה... מה היה בשנה האחרונה?? האם הצלחת לגמור את החודש?? הצלחת לגמור גם את חודש ניסן, וגם איר, סיון, תמוז, אב, אלול, תשרי, וגם חשוון, ואפילו כסליו...?? אתה גם כבר מצליח לעבור... ומה הבעיה היחידה?? מה יהיה בחודש סבת?? מי מבטיח לי שאני אעבור גם את חודש סבת?? נכון!!! אף אחד לא מבטיח... אבל תשמח עם מה שעברנו... זכינו להיות יהודים בשנה האחרונה... אתה דואג מה יהיה מחר?? גם אנחנו כעת מדליקים נר חמישי של חנוכה בו בזמן שאין לנו שמץ של מושג האם גם מחר יהיה נס... אבל היום יש נס!!!

חנוכה הוא הריפוי של פגם ההוד!!! להסכים לשמוח עם פעימות של ניסים!!! עם ניסים חלקיים... בימים האחרונים התפרסם לפתע איזה סרטון מרטיט ומזעזע... הראו לי חלק ממנו... סרטון שנלקח מעומק המנהרות בעזה... שם אחד מהמחבלים הסריט חטוף שעומד ומדליק נרות חנוכה... זה נראה אושיץ לכל דבר... ומזעזע לראות את זה!!! זה לראות יהודי עומד בעיניים כבויotes... בוכה מול נרות חנוכה עלובים שתקועים בכוס אומללה...

כשראיתי את זה אמרתי מיד: אין סיכוי בעולם שהחמאס שחררו כזה סרטון!!! אין סיכוי בעולם!!! ולמה?? כי החמאס מבינים שסרטון שכזה הוא סרטון של ניצחון!!! לראות יהודי שנמצא בחושך כפול ומכופל והוא מדליק נר לה'...?? יש לך נס חנוכה גדול מזה...

אה... אבל בסוף הרגו אותו?? אז מה... חסרים יהודים שממשיכים לחיות ולא זכו אפילו פעם אחת לפגוש את ה'... זה נקרא לחיות?? ולהדליק נר של נאמנות לה' בכזה חושך ולעשות אור לה'... ואח"כ למות... זה נקרא למות?? חלקם בחיים!!! חנוכה זה חג ההוד!! היהודי עומד עם נר ואומר... לא יודע מה יהיה... אני יודע מה קורה כעת... אני כעת מאיר לה'... אני סיפור נצחון!!! הלוואי ואזכה לעוד רגע של נצח... אבל הרגע הזה מונצח... ועל כך אנו מודים ומשבחים.

ותשמע... הרבש"ע יותר מידי הרבה מפריע' לי באמצע לעסוק בתורתו!!!!
 נו... אני שואל אותך: מה האמת?? מה ה' רוצה?? כשה' שולח לי את הילדה
 באמצע שאני שקוע בתורה... (אני מדבר על בין הסדרים... לא בשעות ה'עבודה'
 ככולל) האם באמת זה סתם דברים מעצבנים שמפריעים... או שה' רוצה אותי
 שאני אהיה פה בשבילו... ולא מתחשק לי??

ואז כמובן!!! כמובן שבדיק יוצא לי לדבר עם קרוב משפחה שיש לו התמודדויות
 לא פשוטות. עם תינוק קטן שצריך מעקבים בלתי פוסקים בבתי חולים... טרטור
 בלי סוף... והוא מספר לי כמה שזה מוציא אותו מהלימוד... ואז הוא שולף את
 משפט המחץ: אשריך!! אתה כ"כ שקוע בלימוד!! כולך קודש קודשים!!!! ואני
 עונה לו בכנות... תגיד לי: אתה נורמלי?? על מה אתה מדבר?? לזה אתה קורא
 קודש הקדשים?? אתה יודע מה זה קודש הקדשים???

קודש הקדשים זה 'של נעליך מעל רגליך כי הארץ אשר אתה עומד עליה אדמת
 קודש היא!!! קודש הקדשים זה מה שה' רוצה!!! לא מה שאני רוצה שה' ירצה...
 ובחודשיים האחרונים אמנם אני עסוק ושקוע כל היום בפיקודי ה' וחוקיו ומשפטי
 ועדותיו ואמרותיו ומצוותיו ודבריו ודרכיו... אבל!!!! מכל הרשימה שמניתי כאן
 (שלקוחה מתמניא אפי' של פרק קי"ט בתהילים...) יש משהו אחד שלא מניתי!!!!
 תנסה לנחש מה השמטתי??

את ה-תורה!!!! חוץ מחוקי ה' ופיקודיו ועדותיו ומשפטי, יש גם תורתו!!!!
 מה זה תורה?? תורה זו הוראה!!!! והוראה זה להסכים לקבל הוראה מגבוה...
 מה שנכון כעת לעשות ע"פ רצון ה'... ואם אני כעת קם בשמחה וחוזר ליועץ
 משכנתאות כי זה מה שצריך כעת לעשות... כעת אני זוכה לקבל על עצמי עול
 מלכות שמים בזה שנשמעתי לתורת ה'!!! הסכמתי לקבל את ההוראה מגבוה...
 אמרתי לאותו קרוב משפחה: אתה כל היום מקבל על עצמך עול מלכות שמים...
 אתה כל הזמן חי בקודש הקדשים... ה' עושה לך טירונות... יום אחד הוא שולח
 אותך לכאן ויום אחד לכאן ואתה הולך... ואת כל זה אתה עושה במסירות מתוך
 הבנה שה' רוצה אותך כאן אז היכן שאתה דורך זה אדמת קודש כי זו ההוראה כעת
 מגבוה!!! אתה פועל על פי ההוראות מגבוה...

ואילו אני?? אני אולי שקוע בלימוד... אבל תוך כדי אני מקבל טלפונים מהרבש"ע
 ואני נותן לו להמשיך לחייג... זה נקרא קודש הקדשים?? וכי למה קודש הקדשים
 הוא כ"כ קדוש?? וכי מה יש שם בכלל לפני ולפנים?? יש שם ספר תורה שממש
 יוצאת הוראה למקדש מה להקריב!!!

כל מעלתו ויחודו של בית המקדש... זה שמגיעים לכאן יהודים שמאוד רוצים
 להקריב לה' ולהתבטא לפניו... אבל רגע!!! לא זזים מילימטר בלי לקבל הוראות
 ברורות מ-דר במעון... בבית המקדש לא עושים תנועה של עבויידה בלי שהיא
 מתואמת לגמרי עם רצון התורה... בזו מסתכמת כככל המעלה של בית
 המקדש... זה מתחיל בזה ונגמר בזה... ולכן אנחנו מסוגלים להסתדר כבר אלפיים
 שנה בלי בית המקדש... כי זבחים מנחות נשאר לנו בידיים... תורת החטאת ותורת
 העולה עדיין ממשיכה לתת הוראות... אז אמנם מפני חטאנו אנחנו נאלצים
 לקבל הוראות בשלל נושאים שהם קצת פחות סימפטיים מקרבנות... יש בחינה
 שאין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו וכל אחד מקבל את ההוראות מגבוה
 בסיטואציות שונות ומשונות... אבל זה האירוע!!!! בשביל זה אנחנו כאן!! בשביל
 להמליך את ה'!!!

בקיצור: מידי פעם אני יושב על קוצים... כי בסוף ר' עזריאל הצליח לגרום לי להבין
 שבדורנו אנו עיקר העבודה זו המלכת ה'!!! להסכים לקבל את ה' בשלל הנתונים
 שהוא מעמיד לנו... להפסיק להתעצבן על הרבש"ע שהוא מפריע לנו לעבוד
 אותו... להפסיק לכעוס עליו שהוא לא מאפשר לנו לדפוק לו הופעה מושלמת...
 להפסיק להחליט במקומו מה הוא רוצה... להסכים להיות איתו!!!! להסכים לקבל
 את התכניות שלו... ולפרווח בהם...

לדעת לקרא את המתכון ואת המפה שה' מזמין לנו כעת... ולעשות מזה
 פרייעלאך...

נגזר לצורך העניין בדוגמא הכי בוטה: אשת אברהם שמאוד כאובה ומאוכזבת
 שבעלה לא מונח בלימוד כמו שהיא חשבה... היא חלמה לבנות בית של תורה...
 ובסוף מתברר שזה לא כמו שהיא חשבה... אז זהו שתדעי לך: שיש לך טעות!!
 את מצידך מאוכזבת שהחלום שלך לא התגשם, כי רציית בית של תורה... ומתברר
 שהוא!!!! הוא לא כ"כ לומד תורה... אז הנה... יש לי פתרון יצירתי איך תוכלי
 להגשים את החלום... פשוט מאוד: היות ובית של תורה זה בית שמוכנים לקבל
 הוראות מלמעלה... והיות וה' קבע שזה בעלך! זה ולא אחר!! אז כעת יש לך את
 הבחירה לקבל הוראות מלמעלה ולהחליט שאני מקבלת את בעלי איך שהוא...
 אוהבת אותו כמות שהוא... לא מנסה 'לשגר' אותו בכח... טוב לי איך שהוא...
 ולא בכאילו אלא באמת!!!! ולמה באמת?? כי הרי מה השתוקקתי?? השתוקקתי
 להקים בית של תורה!! והנה... זה קורה כאן ועכשיו!!!! אני ברגע זה מקבלת הוראה

מלמעלה... זה בעלך... ואני מקבלת את זה... וטוב לי עם זה... ובעלי- תרגיש נוח...
 איך שאתה- זה הכי טוב לי... והיה!!! אם לא תקבלי את בעלך... אם תהיי מאוכזבת
 ותשדרי לי לחץ שבכל זאת יתאמץ להיות יותר ממה שהוא מסוגל כעת... כאן את
 כמו ידך גונות את החלום לבנות בית של תורה... והוא לא קשור לזה!!! לא הוא
 גנו ממך את החלום... אלא את כמו ידיך לא מוכנה לקבל הוראות מלמעלה ואויס
 בית של תורה... (חשוב להדגיש: שכל מקרה לגופו, כשמדובר בירידה רוחנית
 משמעותית... או בדפוס התנהגות לא תקני, לפעמים כן צריך לדפוק על השלחן,
 אני מדבר כעת ברובד של ציפיות רוחניות יותר גבוהות)

כל אחד מאיתנו בנתונים שה' מזמין לו... שהתחושה היא ש-חבל רבש"ע...
 אתה מפסיד חייל נאמן... הייתי יכול להכניס לך לחשבון מלא מלא זכויות ומצוות
 ותורה...

אז זהו!!!! שהרבש"ע לא תמיד משתכנע שזה לא משתלם לו... ולמה??
 כי המקום הזה שאתה מוכן לקבל אותו ולצעוד איתו כברת דרך כרעייה נאמנת ולא
 לעשות לו שרירים ולעמוד עם יד על המותן... כשאתה מסכים לקבל את זה זה
 כ"כ נאצל וכ"כ גדול... שזה ריווחי ושווה לרבש"ע יותר מכל המיליונים שתכניס
 לו...

אני מעזי להיות 'דובר' של כך וכך אנשים שסובלים בדומיה והם אף פעם לא
 יעזו לעלות על הבמה ולדבר... מדובר בגברים שיש להם אישה מוצלחת... אבל
 מממזה מוצלחת... מה היא לא עושה... היא מתקתקת... מארגנת... אבל הם היו
 מוותרים בחפץ לב על כל מה שהיא עושה... הוא בוכה בדמעות חלולות... מתי
 היא תבין שאני לא רוצה ממנה!!!! אני רוצה אותה!!! קורא יקר: אתה מאמין שיש
 כאלו אנשים בעולם?? רעיה יקרה: היית מאמינה שפעם בכמה חודשים יש רגעים
 שבעלך ככה מרגיש כלפיך? שאת מתהלכת אחות תזוית ומרימה פרויקטים
 באוויר ומכניסה משכורת מכובדת ומאוד מרוצה מעצמך, והוא מצידו היה כבר
 מעדיף שתהיי סייעת של גננת... העיקר לקבל אותך!!! ולא רק ממך!!!

אז זהו!!!! שאבא שבשמים לא צריך אותנו קרייריסטים בעבודת ה'... הוא רוצה
 בעיקר אותנו!!!! ובשביל להרויח אותך שווה לו גם להפסיד ממך... בשביל לשמוע
 שאתה רוצה אותו ויש לך עניין בו... הוא מוכן בשביל זה לוותר לפעמים על שירות
 אדיב ומקצועי שתגיע של גננת... העיקר לקבל אותך!!!

צריך מידי פעם לשנן את זה!! אתה מצידך רוצה לתת שירות לה'... כי אתה
 התרגלת לעבוד אצלו בשירות לקוחות ויש לך מוסר עבודה גבוה, והתרגלת
 (בתור בחור או בתור חרדי קלאסי) להצטיין בלתי שירות טוב... אבל ההלו... כל
 זה נכון כל עוד עבדת במשרד של הרבש"ע... אבל ההלו... תעדיך את הנתונים...
 אל תשכח שמאז ה' הספיק להציע לך נישואין... הוא בחר בך כבן זוג שלו!!! וכעת
 ה' רוצה אותך לא רק עובד במשרד שלו וממלא משבצת... אלא בן זוג שלו... הוא
 פחות צריך ממך!!! הוא בעיקר צריך אותך!! שתסכים לצעוד איתו כברת דרך...
 וכשאתה מוכן ללכת איתו ולקבל את הנתונים שלו... אתה נותן לו פה את המוצר
 הכי יקר לו...

בל נשכח שליעקב אבינו היו רק שבע עשרה שנה שבהם הוא יושב ולמד ועשה
 שטייגן בלי שום מפריעים... אבל בשאר שנות חייו המוקדמים יותר הוא היה
 עסוק... במה?? בלקבל את רצון ה'!! מלהמליך את ה' בכל מיני נתונים שה' הזמין
 לו!! אז נכון שיעקב אבינו הוא לא לגמרי דוגמא... כי אצל יעקב אבינו מדובר
 בצרות ויסורים... ובשביל זה הוא יעקב אבינו... אבל אצלנו זה מגיע לידי ביטוי
 בשלל נתונים שה' מזמין אותנו... כל אחד והילדים שלו... והנתונים המשפחתיים
 שלו שה' רוצה אותנו שמחים איתו ומחייכים אליו בנתונים שהוא מזמין לנו...

מלכות ה'!! להיות המלכה של ה'!! להיות נאמנת לו!!!!
 ומשם!!! מהתובנה הזו ואילך... מרגע שהיא מוכנת ומופנמת לגמרי... מכאן כמובן
 שוב צריך לחזור לתלמודו... סו"ס כי הם חיינו ואורך ימינו... זה תחום ההתפתחות
 שלנו מול הרבש"ע... שם ה' רוצה אותנו... אבל לזכור תמיד שגם כאן אני למענו
 יתברך!!! גם בעסק התורה, עיקר המגרש האישי זה בעיקר ב-עול שבתורה...
 בעול מלכות שמים שבתורה... למצא איפה ה' רוצה אותי פה במגרש הזה...

"וצדיק באמונתו יחיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

הרגיל בנר

בסידור הגר"א באמרי שפר מובא שהמציאות שהקב"ה מחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית היא אור התורה שמתלבש ונהיה אור הגנוז בשמש ועל ידו מתחדש בכל יום מעשה בראשית, וז"ל והענין כי בכל יום שולח הקב"ה השגות שכליות למטה והם פוגעים באיזה נקודות באויר הראויים ומוכנים לקבל הארה הזו ע"י מעשה בני אדם...האלה משיגים הבנה עליונה למעלה ממדרגתם ובעת השגתם יאירו פניהם כמ"ש חכמת אדם תאיר פניו ויתגדל תשוקתם להתקרב למקום השגתם ועי"ז יתבטלו ממצאותם מרוב החשק והתשוקה ומזה יוצא אורה לעולם.. והשמש שאנו רואים היא אינה אלא נרתק שלהם.

כמובן שהדברים למעלה מהשגתינו, אבל די במה שאנחנו מצליחים להבין מאחורי הפרגוד, שכן החידוש בעולם נמצא בתורה ווא מקרין לנו דרך השמש שבה אין חידוש, והחידוש של העולם הוא על ידי התורה וממילא העוסקים בתורה נמצאים במקום החידוש והתענוג שאין למעלה ממנו.

וזו היא המלחמה כנגד יון האם לחיות בעולם של תחת השמש או בעולם הפנימי של מה שעומד מאחורי השמש זה כפי הנראה העומק במזמור השמים מספרים כבוד קל שמדבר מגבורת השמש ואחרי זה מכח התורה כי כח השמש להאיר על העולם ולחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית הוא בכח החידושים דאורייתא המתגלגל בכל יום.

ויתכן דמטעם זה יו"ן בגימטריא גלג"ל וכמו שכתוב בספר מגלה עמוקות פרשת ואתחנן אופן ס"ו ובספר בני יששכר מאמרי חדש כסלו מאמר ד' אות מ"ז ובכ"מ שם וזה מטעם שגלגל יש בו מחזוריות קבועה ומסגרת שאין יכול לצאת ממנה.

זה יסוד קליפת יון להשיג תורתך כי החידוש מועיל לזכרון וכמו שכתוב בחתם סופר מסכת שבת ק"מ ע"ב ע"ד הלצה שנוכל לן זה מנהג לחדש חידושים יותר מדאי וכל אחד בונה במה לעצמו זה בכה וזה בכה אפשר לחפש לן זכות שגזרו כן גאוני קדמונינו ז"ל שראו שכתה שגוברת בעו"ה בעולם וא"א לאוקמא גירסא אכן ע"י החידושים בכל דף ועמוד עי"ז זוכר הכל **ומילתא דתמיה מידבר דכירא** והנסיין מעיד לנו ע"ז ויודע אני בעצמי.

עיינן שם שהארץ בזה ובאמת הדבר אינו נוגע רק לדברי תורה אלא לכל החיים לחיות חיים של חידוש חיים של מעל השמש, הילדים שלנו מבחינים האם אנחנו מקיימים את המצוות בחיות והתחדשות האם בוער בנו אור הנר **"מה שעקר לא הניח ומה שהניח לא עקר"**, יכולים לראות אדם שאין בו כל חידוש וזו היא טרגדיה, חמשים שנה הוא אותו הדבר העבודה שלו זה שנהיה כל הזמן מתחדשים, שלא נהיה אותו הדבר אלא נתעלה ונהיה בבחינת "הרגיל בנר" שהילדים יראו שאבא של לפני שנה הוא לא אותו האבא הוא עושה שטייגטן כסדר.

וכמו שפעם אמר לי נהג מונית ודוי נורא: הרב! מגיל 20 אני נהג מונית אתמול היה לי יום הולדת של 70 חשבתי קצת על עצמי וגיליתי שאני נוסע כבר 50 שנה נוסע ונוסע גומא מרחקים ולא הגעתי לשום מקום ה' ישמרני.

זו היא מצות החנוכה-חידוש, לכך היא גם צורת קיום המצוה, שצריך לקיימה בצורה של התחדשות וכמו שאמרו (שבת כ"א ע"ב) והמהדרין מן המהדרין, בית שמאי אומרים יום ראשון מדליק שמנה מכאן ואילך פוחת והולך ובית הלל אומרים יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך, והיינו שצורת קיום המצוה הוא בצורה של חידוש, שכל יום מוסיף והולך ואף אליבא דב"ש קיום המצוה הוא במהלך של חידוש, שכל יום יש שינוי בהדלקה **גם פוחת והולך זה חידוש כי אז יש סיכוי שיום אחד הוא יתפוס את עצמו אבל "אדיש" הוא הגרוע מכל (וכל מי שיש לו עסק**

עם תלמידים יודע עד כמה הדברים מכוונים), ומה שאמרו בסוגיא שם שלב"ה הוא כנגד הימים היוצאים או משום מעלין בקודש ואליבא דב"ש כנגד הימים היוצאים או כנגד פרי החג הוא רק ביאור בסדר ההדלקה אבל צריך ביאור מדוע כלל צריך שיהיה שינוי בהדלקה ולא קבעו הדלקה קבועה כל יום ויום, אלא הטעם הוא כנ"ל משום שבצורת ההדלקה צריך שיהיה בצורה ותוכן של חידוש.

אחז"ל הרגיל בנר הוויין ליה בנים תלמידי חכמים, השם משמאל מביא על דברי הגמרא הללו את שאלתו של המהרש"א, ששואל שאלה לשונית הגיונית: מדוע ביחס למצווה זו של נר חנוכה בחרה הגמרא במילה "הרגיל", מדוע לא השתמשה הגמרא במילה "זהיר" ביחס למצווה זו ואמרה "זהיר בנר חנוכה", בדיוק כפי שאמרה הגמרא מיד אחר כך ביחס למצוות אחרות, כמו מזוזה, ציצית או קידוש היום?

השם משמאל בוחר שלא לענות על השאלה הזו מתוך כללי הלשון, אלא מתוך עיון פנימי בדבריו של רב הונא ומצביע כי בתוך המשפט הזה ישנה סתירה פנימית. שכן, מצד אחד המילה רגילות היא לכאורה דבר לא חיובי בוודאי כאשר הדברים נוגעים לקיום מצוות ושמירת התורה, כפי שהנביא קובל על עם ישראל (ישעיה כט, יג) ואומר: "ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה", ומצד שני נר מסמל במהותו בדיוק ההיפך - את העליה התמידית למעלה, עד כדי שהוא קופץ והולך, ומתחדש בכל רגע.

ההתחדשות הזו של הנר איננה רק דבר ערטילאי, שכן היא באה לידי ביטוי בדיון הלכתי טהור המופיע בדברי הגמרא (ברכות נג, א) שדנה להלכה האם אפשר לחייב אדם במלאכת הוצאה בשבת כאשר הוא הוציא נר מרשות לרשות, שכן: **"מה שעקר לא הניח ומה שהניח לא עקר"**, משום שהנר מתחדש בכל רגע באור חדש. ההיפך בדיוק מהמושג "רגילות".

אם כן, שואל השם משמאל, איך אפשר להכניס בכפיפה אחת את המילים "רגיל" ו"נר", הרי אלו הם שני דברים שסותרים במהותם האחד את השני?! תשובתו היא, שכאן בדיוק מבקשת הגמרא להעביר מסר: יש להפוך את מהלך ה"נר" בנפש - היינו את ההתלהבות וההתחדשות בעבודת ה', לדבר קבוע ורגיל, ופירוש הדבר הוא שההתלהבות לא תהיה התלהבות חד פעמית שדועכת עם הזמן, אלא שכל הזמן ימצא האדם בתוך נפשו פנימה את היכולת להעביר את אש ההתלהבות הזו של אהבת ה' והחיות בתורתו ומצוותיו. בדיוק זוהי הדרישה מהאדם.

התלהבות חד פעמית איננה שיטה. בדיוק ההיפך. לכן, ההתלהבות וההתחדשות צריכות להיעשות דרך קבע.

על יסוד זה הוא מסביר גם את השכר המיוחד שמבטיחה הגמרא למי שעושה כך - בנים תלמידי חכמים, שכן המיוחד בתלמיד חכם הוא, שהתורה שממלאת את חייו מתחדשת כל הזמן, כמו שאומרת הגמרא (עירובין נד, ב): **"מה דד הזה כל זמן שהתינוק ממשמש בו מוצא בו חלב**

אף דברי תורה כל זמן שאדם הוגה בהן מוצא בהן טעם". לכן, מי שמוצא בנפשו את היכולת להתחדש באופן עקבי ורגיל, שכרו בדומה לו הוא שבניו יהיו כאלו גם. שידעו לחדש ולהתחדש באופן קבוע ורגיל בדרך העולה בית אל.

כמדומה שאין מקום בתורה בו נתגלה הענין הזה שדברי תורה הם בבחינת כל שאתה ממשמש בהם אתה מוצא בהם טעם כמו קושית הבית יוסף בחנוכה על מאות תירוץ, זה הרי מבהיל לראות כמה דרכים ומהלכים בפרד"ס נאמרו על קושית אחת, כל זמן שאתה ממשמש בה אתה מוצא בה טעם וזה מחזק מאוד את הדברים הנ"ל שהרגיל בנר חנוכה מביא ומגלה את ענין החידוש הפך ההרגל.

ובאמת שהדבר נמצא ביסוד הדברים, חכמת יון היא חכמת הטבע ועל חכמת הטבע נאמר 'אין כל חדש תחת השמש', בעולם הזה אין חידושים, מי שסגור בתוך טבעת הטבע אינו יכול לחדש דבר, הכל חוקים קבועים וכללים ברורים, לא כן מעל השמש, חכמי התורה הם מלאי חיות טעם ושמחה, כי הם מחדשים חידושים, הם נקראים "בני בינה" בינה היא לא חכמה, בינה היא הלומד דבר מתוך דבר, החכמות החיצוניות נקראים חכמה ולא בינה, כי אין בהם חידוש אין בהם את תוספת המבין, אלא רק לימוד הכללים והחוקים.

מי שקובע את ימי החנוכה הם בני בינה שמתגברים על חכמת יון וכבר דרשו דורשי רשומות יון גימטריא ס"ו ובינה הוא גימטריא ס"ז, אחד מעל יון שישים ושש, הוא מספר של הטבע הסגור, ששת הקצוות של הטבע הנועל בתוך טבעת חוקי הטבע, אבל חכם מיישראל הוא מבין דבר מתוך דבר ומתוך הבריאה הוא מפליג לעולמות גדולים וגבוהים יוצר ומחדש חידושי תורה ויוצר ובונה עולמות.

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט"א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח"כ 1.